

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7122010522
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7122010522.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Jána Slovinského a JUDr. Martina Baločka, na verejnom zasadnutí dňa 14. marca 2023, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. C. D., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 3.11.2022 sp.zn. 7T/14/2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B. C. D..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd obžalovaného A. B. C. D. uznal za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v Košiciach dňa 17.12.2021 v čase o 08.00 hod. po ceste na Bankov v smere k E. F. cesta viedol osobné motorové vozidlo zn. G. H., EVČ: I. XXXEJ po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov s koncentráciou alkoholu v krvi najmenej 1,08 promile určenej znaleckým posudkom z odvetvia súdneho lekárstva, kde pri prejazde ľavotočivou zákrutou prešiel s vozidlom do protismernej časti vozovky a prednou časťou vozidla narazil do oceľového zvodidla, pričom mu následne bola policajnou hliadkou elektronickým prístrojom Alcotest 7510 č. ARMF0638 nameraná v čase o 8.34 hod. hladinu alkoholu v dychu 0,49 mg/l (1,02 promile)

Bol mu za to uložený podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. peňažný trest vo výmere 700,- (sedemsto) eur.

Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace nepodmienečne.

Podľa § 61 ods. 2, ods. 3, ods. 7 Tr. zák. mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel po dobu 5 (piatich) rokov a 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného, aby poškodenej strane C. C. I., v zastúpení J. K. G., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom L. XX, I. uhradil spôsobenú škodu vo výške 925, 20 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný, ktoré zahlásil na hlavnom pojednávaní a následne aj písomne odôvodnil. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že je toho názoru, že v trestnom konaní nebolo preukázané naplnenie pojmových znakov skutkovej podstaty trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa ustanovenia § 289 ods. 1 Tr. zák. a rozsudok považuje za arbitrárny a nepreskúmateľný, nemajúci podklad v znaleckom dokazovaní.

Prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. je ohrozovací trestný čin, viažúci sa na výkon zamestnania alebo inej činnosti, vykonávanej v stave vylučujúcom spôsobilosť (ovplyvnenie fyzických a psychických schopností návykovou látkou vodiča motorového vozidla bezpečne viesť toto vozidlo), ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, pri ktorej činnosti by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku.

Objektívna stránka tohto trestného činu teda spočíva v tom, že páchatel vykonáva zamestnanie alebo inú činnosť v stave vylučujúcom spôsobilosť, v dôsledku vplyvu návykovej látky, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku (napr. jazda s motorovým vozidlom). V prejednávnom prípade je zrejmé, že objektívna stránka tohto trestného činu, tak ako to vyžaduje dikcia ustanovenia § 289 ods. 1 Tr. zák. nebola preukázaná.

V trestnom konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie za účelom posúdenia požívania etylalkoholu u obžalovaného, pričom úlohou znalca bolo zodpovedať nasledovné otázky:

určiť na základe vykonaných dychových skúšok u obžalovaného ako vodiča, či v čase dopravnej nehody dňa 17.12.2021 v čase o 8.00 hod. bol pod vplyvom návykovej látky a ak áno, o akú hodnotu hladiny etylalkoholu v krvi sa jednalo,

vyjadriť sa k prítomnosti návykovej látky u obžalovaného a či zistené množstvo mohlo ovplyvniť jeho správanie, konanie, alebo psychiku v čase skutku, uviesť iné skutočnosti zistené v priebehu vypracovania znaleckého posudku, ktoré nie sú obsiahnuté v otázkach.

Zo záverov znaleckého posudku č. 33/2021 vypracovaného MUDr. Zuzanou Grochovou, znalkyňou z odboru Zdravotníctvo, farmácia, odvetvie Súdne lekárstvo (toxikológia, alkoholológia, sérohematológia) vyplýva, že obžalovaný mohol mať na základe jednoduchého spätného prepočtu v krvi vychádzajúc z výsledku druhej dychovej skúšky koncentráciu etylalkoholu v rozmedzí 1,08 - 1,15 promile, čo predstavuje stav ľahkého stupňa opitosti. V tomto stave dochádza k zvýšeniu eufórie a sebavedomia, zníženiu sebakontroly a zdržanlivosti, predĺženiu reakčného času na zrkové a sluchové podnety, poruchám priestorového videnia, pozornosti, orientácie a koordinácie pohybov. Ide o stav evidentne navodzujúci rizikové správanie vodiča, čo znižuje schopnosť bezpečného riadenia vozidla. Znalkyňa v posudku výslovne uviedla, že u konkrétnej osoby sa môže k vyššie uvedeným stavom vyjadrovať jedine znalec psychiater.

Za účelom zodpovedania otázky, či zistené množstvo návykovej látky mohlo ovplyvniť správanie, konanie, alebo psychiku v čase skutku, nebolo vykonané znalecké dokazovanie súdnym znalcom z odboru psychiatrie, to znamená, v konaní nebolo preukázané, že obžalovaný sa nachádzal v takom stave, ktorý vylučuje spôsobilosť vykonávať takúto činnosť. Toto tvrdenie potvrdzuje aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3Tdo/50/2011 zo dňa 14.03.2012, podľa ktorého „na naplnenie znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu nepostačuje len jednoduché zistenie meracími prístrojmi na meranie hladiny alkoholu v krvi, že obvinený viedol motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, pretože skutková podstata trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky predpokladá, že sa páchatel bude nachádzať v takom stave, ktorý vylučuje spôsobilosť vykonávať takúto činnosť. Táto skutočnosť preto mala byť predmetom dokazovania, či v danom prípade tomu tak bolo.“

Vo vzťahu k týmto námietkam sa súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku na str.11 len obmedzil na konštatovanie, že pre rozhodnutie v danej veci boli postačujúce závery znaleckého posudku MUDr. Zuzany Grochovej, pričom záver tohto znaleckého posudku je jednoznačný, nakoľko musel vypiť v určitom čase väčšie množstvo alkoholu než uviedol. Súd prvej inštancie teda vyvodil záver o tom, že sa v čase spáchania skutku mal nachádzať v takom stave, ktorý vylučoval spôsobilosť vykonávať takúto činnosť bez náležitého dokazovania, resp. akejkolvek opory vo vykonanom dokazovaní. Z tohto dôvodu preto v tomto smere považuje napádaný rozsudok za arbitrárny a nepreskúmateľný, nakoľko v tejto časti nie je rozhodnutie náležite odôvodnené a s touto námietkou vyjadrenou obhajcom aj v záverečnej reči sa súd v odôvodnení rozsudku náležite nevyporiadal.

Zo zápisu o vykonaní dychovej skúšky zo dňa 17.12.2021, kde sa nachádzajú 3 zápisy o vykonaní dychovej skúšky s výsledkami dychových skúšok dňa 17.12.2021 vyplynulo nasledovné:

o 8:34:07 hod. s výsledkom 0,49 mg/l alkoholu v dychu,

o 8:57:25 hod. s výsledkom 0,46 mg/l alkoholu v dychu,
o 9:24:13 hod. s výsledkom 0,43 mg/l alkoholu v dychu.

Z certifikátu o overení vyplýva, že rozšírená neistota merania je 0,021 mg/l, pričom táto uvedená rozšírená neistota merania je vyjadrená ako štandardná neistota merania vynásobená uvedeným koeficientom pokrytia, ktorá pre normálne rozdelenie zodpovedá konfidenčnej pravdepodobnosti približne 95%. Táto je určená v súlade s normou. V trestnom konaní bolo preukázané, že pri prvej dychovej skúške prvá nameraná hodnota v čase o 8.34 hod. bola s výsledkom 0,49 mg/l alkoholu v dychu, čo zodpovedá 1,029 promile. 5% z tejto nameranej hodnoty predstavuje 0,0245 mg/l. Hodnota pri prvej dychovej skúške teda mohla byť 0,4745 mg/l, pričom hodnote 1 promile zodpovedá hodnota 0,4762 mg/l. Pri tejto dovolenej odchýlke bola nameraná hodnota už pri prvej dychovej skúške pod 1 promile, pričom v zmysle ustálenej súdnej praxe sa vyžaduje táto hodnota práve ako hladina, ktorá je rozhodná pre určenie spáchania trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky.

Po odpočítaní miery nepresnosti vo výške 5% predstavuje prvá nameraná hodnota dychovej skúšky 0,96 promile a všetky ďalšie hodnoty sú následne výrazne pod toto jedno promile. Navyše konštatuje, že správnosť výsledkov merania mala byť v trestnom konaní zisťovaná v závislosti od zistenej koncentrácie alkoholu a táto mala byť overená nielen opakovaným meraním v určenom časovom intervale, ale v konaní malo byť aj preukazované, že toto meranie bolo vykonané v súlade s výrobcom dychového analyzátora stanoveným, resp. odporúčaným postupom, dodržanie ktorého eliminuje nežiadúci účinok ovplyvňujúcich faktorov a iných rušivých vplyvov. Ani s tou námietkou sa súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku náležite nevyšporiadal a svoje rozhodnutie neodôvodnil.

Rozsudok súdu prvej inštancie je teda aj v rozpore s ustálenou súdnou praxou, v zmysle ktorej „z medicínskeho hľadiska, ktoré je akceptované aj trestnoprávnou praxou, schopnosť vodiča bezpečne viesť motorové vozidlo je nepriaznivo ovplyvnená, ak hladina alkoholu v jeho krvi dosiahne 0,4762 mg/l etanolu vo vzduchu, čo je hladina alkoholu v krvi 1,00 g/kg, teda jedno promile. Podľa lekárskej vedy žiaden, teda ani nadpriemerne disponovaný vodič motorového vozidla, nie je schopný pri tejto hladine alkoholu v krvi bezpečne viesť vozidlo. Správnosť výsledkov merania musí byť v závislosti od zistenej koncentrácie alkoholu overená prinajmenšom opakovaným meraním, a to v určenom časovom intervale, prípadne ďalšími dôkazmi preukazujúcimi, že meranie bolo vykonané v súlade s výrobcom dychového analyzátora stanoveným, resp. odporúčaným postupom, dodržanie ktorého eliminuje nežiadúci účinok ovplyvňujúcich faktorov a iných rušivých vplyvov. U obvineného bola v kritickom čase nameraná hodnota 0,71 mg/l alkoholu v dychu. Pri opakovanej dychovej skúške realizovanej s odstupom 21 minút bola u obvineného nameraná hodnota 0,79 mg/l. Z certifikátu o overení analyzátora dychu mimo iné vyplýva, že miera nepresnosti tohto meradla bola stanovená na úrovni 5%. Pri akceptovaní tejto 5% miery nepresnosti pri koncentráciách nad 0,48 mg/l a jej zohľadnení v prospech obvineného by hodnota alkoholu v jeho dychu dosahovala v kritickom čase úroveň 0,6745 mg/l (0,71 mg/l - 0,0355 mg/l ako 5% odchýlka z nameranej hodnoty), teda by naďalej výrazne prevyšovala z pohľadu posudzovanej trestnej veci kľúčovú hodnotu 0,4762 mg/l (Najvyšší súd SR, sp. zn.: 5 Tdo 71/2014 zo dňa 27.11.2014, R 92/2015).

Vzhľadom na vyššie uvedené je toho názoru, že súd nevyhodnotil dôkazy postupom v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Košice I, sp.zn. sp.zn. 7T/14/2022 zo dňa 03.11.2022 zrušil.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre

rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu, že skutok sa stal tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Po podrobnom preskúmaní predloženého spisového materiálu, odôvodnenia napadnutého rozsudku a dôvodov podaného odvolania zo strany obžalovaného krajský súd konštatuje, že okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v predmetnej trestnej veci, na základe ktorého nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný sa dopustil žalovaného skutku, ktorý následne okresný súd správne právne kvalifikoval ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák.

Trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky je ohrozovací trestný čin, pričom takéto nebezpečenstvo nehrozí bezprostredne, ale má charakter tzv. vzdialeného nebezpečenstva, ktoré nemusí ani vzniknúť. Na naplnenie skutkovej podstaty tohto trestného činu postačí ohrozenie len jedného z týchto chránených záujmov. Pokiaľ ide o ohrozenie zdravia ľudí, stačí, ak hrozí ublíženie na zdraví. Čo sa týka majetku, nebezpečenstvo sa vzťahuje na majetok s hrozbou značnej škody. Toto ustanovenie má preventívnu povahu.

Stav vylučujúci spôsobilosť znemožňuje bezpečne vykonávať zamestnanie alebo činnosť, pri ktorých by mohol byť ohrozený život, zdravie ľudí alebo majetok, v dôsledku návykovej látky, ktorá nepriaznivo ovplyvňuje fyzické a psychické schopnosti človeka.

Z medicínskeho hľadiska, ktoré je akceptované trestnoprávnou praxou, schopnosť vodiča bezpečne viesť motorové vozidlo je nepriaznivo ovplyvnená, ak hladina alkoholu v krvi dosiahne 0,4762 mg/l etanolu vo vzduchu, čo je hladina alkoholu v krvi 1,00 g/kg, teda 1 promile. Samozrejme nie je vylúčené, že schopnosť vodiča bezpečne viesť motorové vozidlo, môže byť znížená v tej miere, ako to vyžaduje toto ustanovenie aj pri nižšej hladine alkoholu, alebo naopak až pri vyššej. Treba to individualizovať. Ak nie je možné zistiť presné množstvo návykovej látky v organizme páchatel'a, nie je vylúčené začať trestné stíhanie pre tento prečin. Trestná zodpovednosť páchatel'a je totiž podmienená stavom vylučujúcim spôsobilosť na výkon zamestnania alebo inej činnosti, pri ktorej mohol byť ohrozený život, zdravie ľudí alebo spôsobená značná škoda na majetku. Takýto stav možno vyvodiť zo súhrnu viacerých okolností, za ktorých páchatel' konal, napríklad z druhu a množstva požitých návykových látok, zo spôsobu a času ich použitia, z celkového správania sa páchatel'a v čase skutku a po jeho spáchaní.

Odvolací súd sa stotožňuje so závermi okresného súdu ohľadom viny obžalovaného v tých častiach, kde okresný súd uvádza, že závery znaleckého posudku MUDr. Zuzany Grochovej, ktorá sa v posudku venovala zadaným otázkam, okrem iného aj prepočtu alkoholu v krvi u obžalovaného v čase, keď začal riadiť motorové vozidlo, pričom záver tohto posudku je jednoznačný a síce, že obžalovaný musel vypiť v určitom čase väčšie množstvo alkoholu, než sám uvádzal. Zároveň sa odvolací súd stotožňuje aj s vysporiadaním sa záverov okresného súdu ohľadom prípustných odchýlok prístroja na meranie alkoholu v dychu, ktorý bol použitý príslušníkmi dopravnej polície pri kontrole obžalovaného, kde je nutné uviesť, že každý takýto prístroj musí mať pravidelnú certifikáciu, ktorá nebola obhajobou spochybnená. Okrem iného sa krajský súd domnieva, že každé meranie takýmto prístrojom má už v sebe započítanú odchýlku merania.

Ak vychádzame, na základe obhajobných námietok, z tvrdenia obžalovaného a jeho obhajcu, že každý prístroj musí mať istú odchýlku a vychádzame zo stavu, že nameraná koncentrácia alkoholu bola v čase spáchania dopravnej nehody tak, ako ju určila znalkyňa, 1,08 promile je zrejme, že aj pri odchýlke 5% analyzátoru dychu je nameraná hodnota koncentrácie alkoholu v dychu vyššia ako 1 promile.

Ak by krajský súd pripustil prepočet správnosti rozšírenej neistoty merania, ako to vyplýva z certifikátu o overení na č.l. 100 v hodnote 0,021 mg/l, tak po odpočítaní aj tejto hodnoty z určenej hodnoty znalkyňou minimálne 1,08 promile, je takisto koncentrácia alkoholu v dychu vyššia ako 1 promile.

K ďalším obhajobným námietkam, ktoré sú uvádzané v odvolaní obžalovaného, ohľadom stavu vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlá, krajský súd ako už vyššie uviedol, potvrdzuje, že každý prípad je potrebné individualizovať zo súhrnu viacerých okolností, za ktorých páchatel konal, napr. druh a množstvo požitých návykových látok, spôsob a čas ich požitia, celkového správania sa páchatela v čase skutku a po jeho spáchaní.

K vyššie uvedenému je možné s istotou uviesť, že množstvo alkoholu, ktoré obžalovaný požil deň pred jazdou bolo s istotou vyššie ako to množstvo, ktoré obžalovaný uviedol, čo dokumentujú závery znaleckého posudku č. 33/2021 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Súdne lekárstvo (toxikológia, alkoholológia, sérohematológia) vypracovaný znalkyňou MUDr. Zuzanou Grochovou, ktorá jednoznačne uviedla, že údaje obžalovaného o požitom množstve alkoholu je v rozpore s hladinami etylalkoholu, ktoré mu boli pri dychových skúškach zistené. Znalkyňa doslova uvádza, že obžalovaný musel vypíť v určitom čase väčšie množstvo alkoholu ako uviedol. Do stavu nespôsobilosti sa uviedol sám obžalovaný.

Z výpovede svedka M. M. zo dňa 16.2.2022 – príslušníka PZ jednoznačne takisto vyplýva, že obžalovaný po dopravnej nehode potvrdil, že vozidlo viedol on a že v dôsledku neprispôsobenia rýchlosti s ním, dostal šmyk a následne narazil do zvodidiel. Potvrdil aj skutočnosť, že po obžalovanom videl, že požil alkoholické nápoje a takisto bolo z neho cítiť, že je pod vplyvom alkoholu, na čo obžalovaný uviedol, že večer predtým alkohol pil. V neposlednom rade je potrebné uviesť aj tú skutočnosť, že obžalovaný spôsobil C. C. I. škodu vo výške 925,20 eur.

Záverom krajský súd môže skonštatovať, že nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovaného a teda, že boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky v zmysle § 289 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd sa stotožňuje aj s výškou a druhom trestu, ktorý okresný súd obžalovanému uložil a síce peňažný trest vo výmere 700,- eur, pričom náhradný trest odňatia slobody bol stanovený na 2 mesiace nepodmienečne.

Keďže v minulosti obžalovaný bol už za totožný trestný čin právoplatne odsúdený, správne teda v zmysle § 61 ods. 3 Tr. zák. uložil okresný súd trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v ods. 2 citovaného ustanovenia Trestného zákona, teda v rozmedzí 1 až 10 rokov. Na ukladanie trestu zákazu činnosti podľa uvedeného ustanovenia, nemá vplyv predchádzajúce zahľadanie odsúdenia.

Aj krajský súd považuje takto uložený trest za dostatočný z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

Vypracoval : JUDr. Martin Baločko